

лѣгатъ. Много рано тия момчета започватъ занаята, да пиятъ, да ходятъ по кафенета и кръчми. А какво гледа Нено? Турчето баремъ е сираче, та нѣма кой да му държи юздата, ами Неновия синъ, нехранимайковецъ, трѣбва ли да се оставя безъ дървенъ господъ.

— Подобни младежи трѣбва да се затварятъ при лудитѣ и да имъ се налива студена вода въ главата, защото отъ пиения бѣга и лудиятъ, говорѣха едни.

— Краставата коза трѣбва да се изгони изъ стадото, защото ще зарази и здравитѣ, думаха други.

— Бой, бой на такива нехранимайковци, по петдесетъ пръчки на задника, че ако и оттова не разбератъ, изгони ги отъ града да не мърсятъ чистото . . .

А подъ върбитѣ виковетѣ, кръсѣцигѣ, пиенскитѣ пѣсни нѣмаха край. Веселата дружина се повали по земята, едни се търкаляха като свини и отъ устата имъ излизаха повече лиги, отколкото думи. — Раки-и-я! дай ракия! Утре вечеръ ние трѣбва да опечеме две-три ягнета и да повикаме цигулари-цигане . . .

Всички се съгласиха. Но двамата вече не можеха да мърдатъ, та останаха да хъркатъ подъ върбитѣ, другитѣ двама станаха и се заметоха нѣкъде изъ града.

IV. Кражбата.

Нено чорбаджи не можеше да остане хладнокрѣвенъ къмъ разваления животъ на сина си. Той го повика единъ день да го поучи, че е срамота